
FORNLEIFASKRÁNING: ÁSGARÐUR Í GRÍMSNESI

BRYNJA ÁRNADÓTTIR

FORNLEIFASTOFNUN ÍSLANDS

REYKJAVÍK 2025

FS1049-25231

Á forsíðumynd er garðlag ÁR-433:042, horft er til vesturs.

Myndina tók Brynja Árnadóttir.

Verkefnanúmer MÍ: 3461

© 2025

Fornleifastofnun Íslands

Bræðraborgarstíg 9

101 Reykjavík

Sími: 551 1033

Netfang: fsi@fornleif.is

Heimasíða: www.fornleif.is

Samantekt

Í skýrslunni er fjallað um niðurstöður fornleifaskráningar innan um 8 ha deiliskipulagsreits í landi Ásgarðs í Grímsnesi. Innan svæðis er fyrirhugað að byggja hótél með veitingastað auk frístundarhúsa. Skráningin var framkvæmd af Fornleifastofnun Íslands fyrir hönd landeigenda. Fornleifastofnun hafði áður unnið aðalskráningu fornleifa í Grímsneshreppi og voru þá engar fornleifar skráðar innan svæðisins. Í viðbótum sem unnar voru 2017 var þó einni bætt við af loftmynd og var hún skráð á vettvangi árið 2025. Hún var skilgreind í stórhættu vegna fyrirhugaðra framkvæmda.

Efnisorð:

Fornleifaskráning, deiliskipulag, Fornleifastofnun Íslands, Ásgarður, Grímsnes.

Summary

This report presents the findings of a detailed archaeological survey conducted within an 8-hectare assessment area at Ásgarður in Grímsnes. The Institute of Archaeology in Iceland carried out the survey on behalf of the landowners as part of project planning for a proposed hotel, restaurant and tourist accommodation. The Institute had previously conducted a general survey in Grímsneshreppur, during which no sites were recorded within the area. However, in supplementary work carried out in 2017, one site was added based on aerial imagery and was subsequently recorded during the 2025 survey. The site is considered to be at high risk due to the proposed construction activities.

Keywords:

Archaeology, detailed planning, Institute of Archaeology (Iceland), Ásgarður, Grímsnes.

Efnisyfirlit

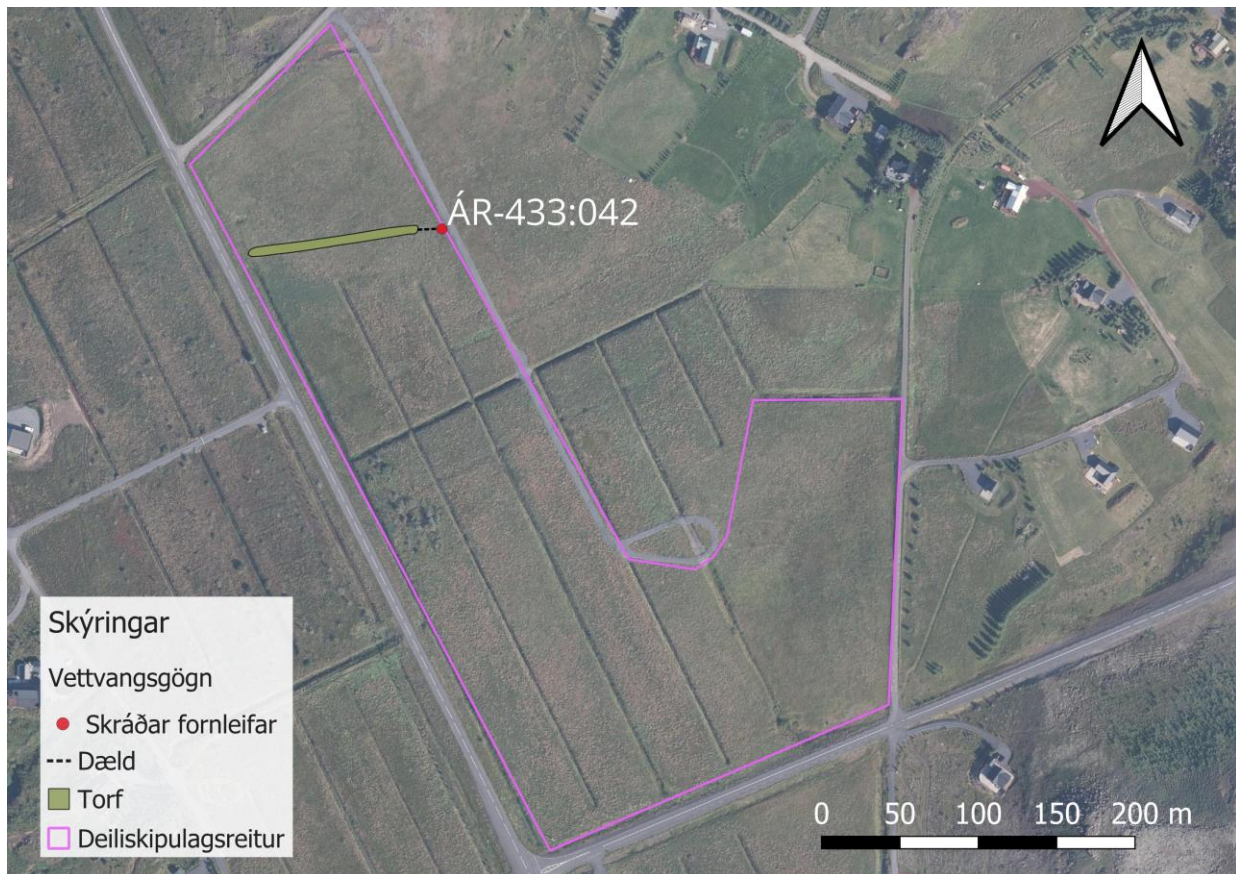
1. Inngangur	7
2. Saga fornleifaskráningar og löggjöf	9
3. Aðferðir við fornleifaskráningu.....	11
4. Fornleifaskrá	14
5. Niðurstöður.....	16
6. Heimildir	18
Viðauki: Minjakort	19

Mynd 1: Staðsetning skráningarsvæðisins er sýnd á kortinu með rauðum punkti. Kort: Landmælingar Íslands og FSÍ

1. Inngangur

Í júní 2025 var unnin fornleifaskráning innan um 8 ha deiliskipulagsreits sem nær yfir lóðirnar Herjólfstíg 2-12 og Óðinsstíg 1. Svæðið tilheyrði áður jörðinni Ásgarði í Grímsneshreppi. Skráningin var gerð fyrir hönd landeigenda vegna fyrirhugaðra áforma um byggingu á hóteli með veitingastað auk frístundarhúsa til útleigu innan lóðanna.

Mynd 2: Deiliskipulagssvæðið er um 8 ha og afmarkast af fjólublárrí línu á myndinni. Innan þess er ein fornleif. Skýringarnar eiga við þær myndir sem birtast í skýrslunni. Loftmynd: Loftmyndir ehf.

Skráningarsvæðið er um 190 m sunnan gamla bæjarins á Ásgarði og aðeins um 30 m suðvestan gamla heimatúnsins. Svæðið er þýft og deiglent. Vegir afmarka svæðið til allra átta, nema á norðaustur- og suðvesturhliðum sem eru afmarkaðar af vélgröfnum framræsluskurðum. Þar að auki eru nokkrir þverskurðir innan svæðisins með tilheyrandi raski (sjá mynd 2).

Svæðið var aðalskráð af Fornleifastofnun Íslands árið 1999 en þá voru engar minjar skráðar innan þess.¹ Fornleifaskráningin var endurskoðuð árið 2017 en þá voru tvö garðlög, ÁR-433:042, skráð af loftmyndum innan svæðis.² Annað þeirra var innan svæðis og skráð á vettvangi 2025. Hitt garðlagið er að öllum líkindum utan skráningarsvæðisins og fékk því nýtt númer, ÁR-433:046. Ekki er að sjá að garðlögin tengist.

Farið var á vettvang í júní 2025 og svæðið þaulgengið í leit að minjum. Aðeins var ein fornleif skráð innan marka úttektarsvæðisins. Skráningin var unnin af Brynju Árnadóttur, fornleifafræðingi og var úrvinnsla og skýrslugerð unnin í beinu framhaldi. Allar ljósmyndir í skýrslunni eru teknar af Brynju en loftmyndir eru frá Loftmyndum ehf.

Í þessari skýrslu er gerð grein fyrir niðurstöðum skráningarinnar og uppbyggingin er með hefðbundnum hætti. Á eftir inngangskafla kemur yfirlit um fornleifaskráningu og löggjöf um minjavernd í landinu. Í þriðja kafla er farið yfir skráningarkerfi Fornleifastofnunar Íslands. Fjórði kaflinn er sjálf minjaskráin þar sem fjallað er um minjarnar sem skráðar voru. Í fimmta og jafnframt síðasta kaflanum er farið yfir helstu niðurstöður úttektarinnar. Aftast í skýrslunni er heimildaskrá og viðauki með minjakorti.

¹ Orri Vésteinsson og Birna Lárusdóttir, 1999.

² Birna Lárusdóttir, 2018.

2. Saga fornleifaskráningar og löggjöf

Hátt á aðra öld er liðið síðan skráning fornleifa hófst á Íslandi en þó er enn langt í land að til sé heildstæð skrá um fornleifar á landinu. Á síðustu áratugum 19. aldar voru margir minjastaðir kannaðir á vegum Hins íslenska fornleifafélags, einkum staðir sem á einn eða annan hátt tengdust fornsögum og sögu þjóðveldisins. Eftir aldamótin 1900 dró úr fornleifakönnun á vegum félagsins og var þráðurinn ekki tekinn upp að nýju fyrr en um og eftir 1980.

Skoðanir manna á því hvað teljast fornleifar hafa breyst mikið á þessum tíma. Byggingar sem voru hversdagslegar fyrir hundrað árum eru nú orðnar minjar um horfna lífshætti. Skilningur hefur vaknað á nauðsyn þess að skrá upplýsingar um slíkar minjar og vernda þær fáu sem eftir eru fyrir komandi kynslóðir. Nauðsynlegra upplýsinga um gerð og ástand fornleifa er aðeins hægt að afla með vettvangsathugun og við það er venjulega átt með hugtakinu fornleifaskráning (ýmist aðal- eða deiliskráning). Til þess að vettvangsathugun komi að fullu gagni verður þó fyrst að taka saman ýmsar upplýsingar, bæði skriflegar og munnlegar, sem vísa á minjastaði og geta gefið vísbendingar um hlutverk mannvirkjaleifanna (svæðisskráning).

Á undanfórnum árum hafa verið gerðar breytingar á löggjöf um verndun fornleifa og hefur eftirlit með framkvæmd laganna verið aukið. Samkvæmt 3. grein laga um menningarminjar (nr. 80, 2012), eru allar fornleifar á Íslandi friðhelgar: „Fornleifum, [...] jafnt þeim sem eru friðlýstar sem þjóðminjar og þeim sem njóta friðunar í krafti aldurs, má enginn, hvorki landeigandi, ábúandi, framkvæmdaraðili né nokkur annar, spilla, granda eða breyta, hylja, laga, aflaga eða flytja úr stað [...]“. Er þessi fornleifakönnun í anda markmiða sem sett hafa verið með þessari löggjöf. Mat á áhrifum framkvæmda á fornleifar gerir kröfur um fjölþætta athugun á heimildum og vettvangsrannsókn enda er skilgreining á fornleifum í þjóðminjalögum víðtæk. Fornleifar teljast hvers kyns mannvistarleifar, á landi, í jörðu, í jökli, sjó eða vatni, sem menn hafa gert eða mannaverk eru á og eru 100 ára og eldri, svo sem:

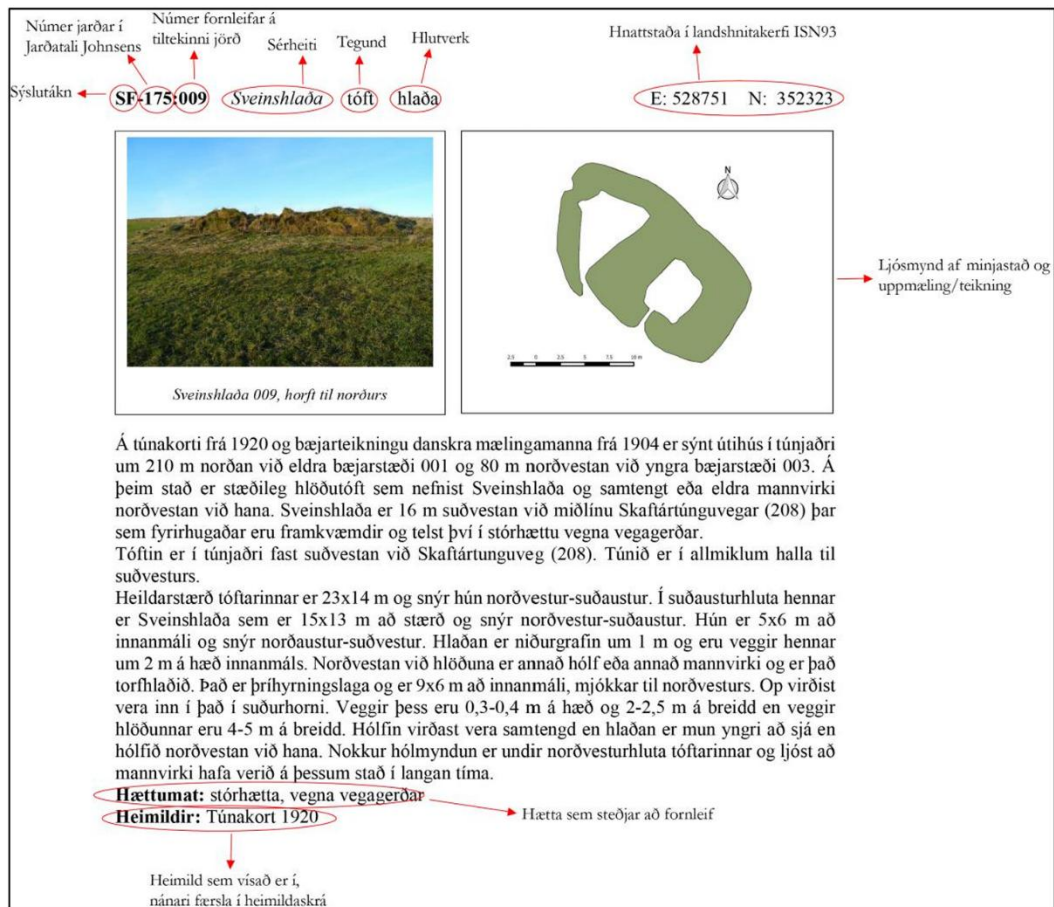
- a. búsetulandslag, skrudgarðar og kirkjugarðar, byggðaleifar, bæjarstæði og bæjarleifar ásamt tilheyrandi leifum mannvirkja og öskuhauga, húsaleifar hvers kyns, svo sem leifar kirkna, bænhúsa, klaustra, þingstaða og búða, leifar af verbúðum, naustum og verslunarstöðum og byggðaleifar í hellum og skútum,
- b. vinnustaðir þar sem aflað var fanga, svo sem leifar af seljum, verstöðvum, bólum, mógröfum, kolagröfum og rauðablæstri,
- c. tún- og akurgerði, leifar rétta, áveitumannvirki og aðrar ræktunarminjar, svo og leifar eftir veiðar til sjávar og sveita,
- d. vegir og götur, leifar af stíflum, leifar af brúm og öðrum samgöngumannvirkjum, vöð, varir, leifar hafnarmannvirkja og bátalægi, slippir, ferjustaðir, kláfar, vörður og önnur vega- og siglingamerki ásamt kennileitum þeirra,
- e. virki og skansar og leifar af öðrum varnarmannvirkjum,
- f. þingstaðir, meintir hörgar, hof og vé, brunnar, uppsprettur, álagablettir og aðrir staðir og kennileiti sem tengjast siðum, venjum, þjóðtrú eða þjóðsagnahefð,
- g. áletranir, myndir eða önnur verksummerki af manna völdum í hellum eða skútum, á klettum, klöppum eða jarðföstum steinum og minningarmörk í kirkjugörðum,
- h. haugar, dysjar og aðrir greftrunarstaðir úr heiðnum eða kristnum sið,
- i. skipsflök eða hlutar þeirra.

Minjar 100 ára og eldri teljast til fornleifa, en heimilt er þó að friðlýsa yngri minjar.

Það er skýrt af þessari skilgreiningu að fornleifar eru ekki aðeins öll mannvirki heldur einnig staðir sem á einn eða annan hátt tengjast menningu og atvinnuvegum, hvort heldur sem er vöð eða álagablettir. Þessari skilgreiningu er fylgt við hefðbundna fornleifaskráningu. Friðhelgað svæði umhverfis fornminjar skal vera 15 metrar nema annað sé ákveðið í samvinnu við Minjastofnun Íslands, og 100 m umhverfis allar friðlýstar fornleifar. Ef nauðsynlegt er talið að spilla fornleifum eða hylja þær, þarf að leita heimildar Minjastofnunar Íslands.

3. Aðferðir við fornleifaskráningu

Í skráningarkerfi Fornleifastofnunar Íslands hefur hver sýsla skammstafað heiti (ÁR, SP o.s.frv.) og hver jörð hefur þriggja stafa númer. Miðað er við jarðaskiptingu eins og hún kemur fyrir í Jarðatali Johnsens frá 1847 og byggir tölusetning jarðanna á því.

Mynd 3: Dæmi um framsetningu á minjastað í skýrslum Fornleifastofnunar Íslands.

Skipting jarða um miðja 19. öld ræður ekki aðeins númerum í skránni heldur er miðað við hana þegar ákvarðað er hvaða jörð ákveðnir minjastaðir tilheyra. Hverjum minjastað er gefin kennitala sem er þriggja stafa númer sem hengt er við sýslutákn og jarðarnúmer (dæmi: RA-084:001). Ef fleiri en ein fornleif er á minjastað bætist einingunúmer aftan við (dæmi: ÁR-084:001_01). Í skýrslunni eru aðeins birtar upplýsingar um þær minjar sem

skráðar voru á vettvangi innan áhrifasvæðisins. Af þeim sökum er númeraröðin ekki samfelld í fornleifaskránni.

Í skránni fær hver minjastaður eina efnisgrein og er framsetning upplýsinganna stöðluð. Í fyrstu línu hverrar greinar eru grunnupplýsingar auðkennisnúmer, sérheiti, tegund, hlutverk og hnattstaða. Á eftir auðkennisnúmeri kemur sérheiti hennar ef eitthvert er og síðan tegund. Með tegundarflokkun er leitast við að skilgreina hvers eðlis fornleifin er, þ.e. hvort um er að ræða mannvirki af einhverju tagi sem enn sést, og þá hverskyns (t.d. tóft, garðlag eða varða), mannvirki sem vitað er um en er horfið (heimild, örnefni) eða fornleif sem ekki hefur verið mannvirki (álagablettur, sögustaður eða vað). Allir fornleifastaðir eru greindir til tegundar en hlutverk þeirra er ekki alltaf hægt að ákvarða.

Á eftir hlutverki kemur hnattstaða minjastaðarins í landshnitakerfi (ISN93) og er merkið tekið á hverjum stað hvort sem ummerki um minjar voru sýnilegar eða ekki. Uppmælingar voru gerðar á öllum sýnilegum minjastöðum með Trimble Geoexplorer 6000 mælitæki. Í skýrslunni eru aðeins birtar upplýsingar um þær minjar sem eru innan úttektaarsvæðisins. Af þeim sökum er númeraröðin ekki samfelld í fornleifaskránni og staður þannig merktur með því kenninafni sem hann hefur í fornleifaskránni (dæmi: BO-090:012).

Þar sem getur um „heimild um...” t.d. útihús, þá er átt við að eingöngu eru til heimildir um staðinn, en minjar hafa ekki fundist á vettvangi við skrásetningu. Þó engar minjar hafi fundist, er engu að síður tekin hnattstaða staðarins ef unnt hefur verið að ákvarða hann á grundvelli fyrirliggjandi upplýsinga með um 50 metra fráviki.

Í annarri línu hefst lýsing minjastaðar oftast á tilvitnun í fyrirliggjandi heimildir en síðan er staðsetningu hans lýst. Þar á eftir kemur oft lýsing á aðstæðum og síðast lýsing á mannvirkinu sjálfu ásamt öðrum upplýsingum sem við eiga.

Í næstsíðustu línu er lagt mat á þá langvarandi hættu sem minjastaðurinn kann að vera í. Hættustigin eru eftirfarandi: 1) engin hættu, 2) hættu og 3) mikil hættu. Minjar á eða við svæði þar sem framkvæmdir eiga sér stað, eða innan skipulagsreits þar sem framkvæmdir eru fyrirhugaðar, teljast yfirleitt tímabundið mikilli hættu meðan

framkvæmdir eru yfirvofandi eða standa yfir. Í fornleifaskrá (4. kafla) kemur bæði fram langvarandi hættu og tímabundin hættu. Í síðustu línu er getið heimilda ef einhverjar eru, oft með skammstöfunum, en úr þeim er leyst í heimildaskrá aftast í skýrslunni.

4. Fornleifaskrá

ÁR-433 Ásgarður

Sögulegar heimildir

Fyrst getið í máldaga Búrfellskirkju frá [1269]: „J asgard xij messur log helga daga oc en xij Bunhus dagar oc caupa vj aurum. ... [til Búrfellskirkju] liggia tijundir heima mana or caldaraufda oc as gardi.“ DI II, 63.

24.10.1515: Ástríður Össurardóttir sem uppalin var í Miðengi lýsti, áttæð að aldri, landamerkjum jarðarinnar við Ásgarð að ofan en Snæfoksstaði að neðan: „... En fyrir ofan til moz vid asgard. skyllði mideingi eiga sionhending vr fuglsþufuhol firir nedan þreijngl [þreyngls annað hdr]. ok ofan j mosvallarbrvn sem geingur vt j alftavatn.“ DI VIII, 571.

1708: Jarðardýrleiki óviss. Skálholtsstólseign. „Munnmæli eru, að hjer hafi til forna kirkja verið. Engin eru þess líkindi nema örnefni tvö í túninu, sem menn hyggja að taki sitt nafn af kirkjunni og eru kölluð Kirkjuhóll og Blasiusvöllur og liggja í þeim stað, sem kirkjan skyldi staðið hafa.“ JÁM II, 354.

1847: 48 2/3 hdr. Skálholtsstólseign. JJ, 71.

„Landamerki Ásgarðs er samkvæmt landamerkjabréfi: Milli Ásgarðs og Syðri-Brúar ræður lækurinn, sem liggur fyrir sunnan Hólmavaðið, og ræður hann í Giljatungusporð, úr Giljatungusporði sjónhending yfir há-Borgarbrún í stóru lágina, sem liggur inn í fjallið milli Skefilfjallanna. Þaðan sjónhending í fjallsgnípuna á há-fjallinu. Þaðan sjónhending um Sauðadalinn í Hnífhól, beina sjónhending í Gildruhólinn. Úr Gildruhólum sjónhending í klett þann, er Hestur er nefndur og liggur austan undir Tjarnarhólum. Úr Hesti sjónhending í steininn á Nónhólataglinu. Þaðan beina stefnu í há-Grensásinn og þaðan í Þrengsaásþúfunu. Milli Miðengis og Ásgarðs eru merkin þessi: Beina stefnu úr Þrengslaásþúfunni í Álfhól um Smalaskála í hólmann í Álftavatni. Svo ræður Álftavatn og Sog að fyrrnefndum merkjum milli Ásgarðs og Syðri-Brúar.“ Ö-Ásgarður, 1.

Nú er enginn búskapur í Ásgarði og verður líklega ekki framar; Oddfellowar á Selfossi hafa keypt jörðina og skipuleggja nú sumarhúsabyggð á meirihluta hennar. Ritað af skráningaraðila árið 1999.

Landkostir

Túnakort 1920: Tún 11,1 ha, þar af slétt um ¼. Garðar 2467 m².

„Afrjett ut supra. Skógur til kolgjörðar og eldiviðar hefur nægur verið, þver mjög til kolgjörðar, en bjarglegur til eldiviðar. Torfrista og stúnga lök. Móskurður til eldiviðar hefur verið, meinast vera, en brúkast ei. Berjalestur nægur til heimabús. Engjatak eigna menn jörðinni á Torfastaða leirum, fyrir utan Álftavatn. Hefur ekki af Ásgarðsmönnum brúkað verið í næstliðin 30 ár [...]. Túnið spillist af skriðum úr brattlendi með leir og grjóti til stórskaða. Engi það eitt, sem hent er í hagamýrum. Vatnsból langt og erfitt að sækja.“ JÁM II, 355.

„Eins og nafnið bendir til er bærinn umlukinn allháum ásum á þrjá vegu en útsýn er til vest-suðvesturs og hallar landinu niður að Sogi. Syðsti hluti landsins er kjarri vaxið hraun frá Álftavatni að Ásgarðslæk. Þá taka við klapparásar en mýrar eru nær Sogi, að mestur framræstar. Melar og móbergsásar með lyngbrekkum eru austar og ofar. Landið er nokkuð skorið af giljum hið næsta Búrfelli. [...] Sumarbústaðir og veiðihús eru í landi jarðarinnar, eign eiganda sem árið 1978 var dánarbú Sigurliða Kristjánssonar og Helgu Jónsdóttur.“ SB III, 140.

ÁR-433:042 garðlag vörslugarður

Garðlag ÁR-433:042, horft til norðvesturs.

en virðist vera mest um 0,3 m á hæð. Austurendinn er rofinn og er þá eins og lítil dæld um 0,4 m á dýpt. Á vesturhlið er garðlagið skorið af skurði.

Langvarandi hættumat: hætta, vegna rasks.

Tímabundið hættumat: stórhætta,
vegna framkvæmda.

A 403698 N 396978

Við endurskoðun fornleifaskráningar í Grímsnesi árið 2017 sáust tvö garðlög á loftmyndum. Þau voru ekki skoðuð á vettvangi en merkt í kortagögnum. Árið 2025 var svæðið heimsótt og var aðeins annað garðlagið innan svæðis. Það var því skráð en hitt garðlagið var fært á annað númer, ÁR-433:046. Garðlagið innan svæðis er um 300 m VSV bæjar 001 og um 15 m austan Þingvallavegar. Á þessum stað er stórpýft og gróið deiglendi sem er sundurskorið af framræsluskurðum. Þar að auki hefur verið lagður jarðstrengur í gegnum svæðið um 90 m suðvestan garðlagsins og sker hann svæðið gróflega í norðaustur-suðvestur. Garðlagið snýr í austur-vestur, er um 110 m á lengd og 3 m á breidd. Það er mjög illgreinilegt vegna gróðurs og þúfnamyndunar

5. Niðurstöður

Í þessari skýrslu eru til umfjöllunar niðurstöður deiliskráningar innan um 8 ha úttektasvæðis sem tilheyrði áður landi Ásgarðs í Grímsnesi. Fyrirhugað er að byggja hótél, veitingastað og gistaðstöðu á lóðum sem eru austan Þingvallavegar og norðan Búrfellsvegar. Deiliskipulagsreiturinn er um 190 m sunnan bæjarstæðisins á Ásgarði og aðeins um 30 m suðvestan gamla heimatúnsins.

Í byrjun júní fór fram önnur skráning innan lóðar sem nefnist nú Ásgarður 2 og tilheyrði áður landi Ásgarðs. Það svæði er innan gamla heimatúnsins og liggur suðurendi þess að norðvesturmörkum svæðisins sem hér er fjallað um. Samanlagt hafa því um 11 ha verið skráðir í landi Ásgarðs.³ Úttektarsvæðið nær yfir stórdýft, gróið og deiglent svæði sem er sundurskorið af vélgröfnum framræsluskurðum. Mikið rask hefur því átt sér stað innan svæðisins. Við vettvangsvinnu var skráð ein fornleif, garðlag ÁR-433:042, en það hafði verið skráð af loftmynd árið 2017.⁴ Garðlagið er illgreinilegt en sést ágætlega á loftmynd. Það er sigið og vel gróið auk þess að vera rofið á báðum endum. Það hefur orðið fyrir nokkru raski, m.a. vegna vegagerðar og skurðar.

Tímabundið hættumat var gert vegna fyrirhugaðra framkvæmda. Við gerð tímabundins hættumats var metið hvort hætta gæti steðjað að fornleifum ef ekki væri gripið til sérstakra ráðstafana og byggir hættumatið á þeim grunni. Garðlagið var metið í stórhættu vegna framkvæmdanna en það er innan skipulagssvæðisins og getur því orðið fyrir beinum áhrifum. Helgunarsvæði fornleifa er 15 m og hafa þarf það í huga við fyrirhugaðar framkvæmdir. Almennt var hættan hvorki talin óhjákvæmileg né óyfistíganleg en hættumatinu var fyrst og fremst ætlað að vekja athygli á því að fyrirhugaðar framkvæmdir ógni umræddum minjastöðum.

Samkvæmt kröfum Minjastofnunar Íslands skal einnig leggja mat á almenna hættu sem hver minjastaður er í (varanlegt hættumat) og birtist það í fornleifaskrá (kafla 4). Ef

³ Brynja Árnadóttir, 2025.

⁴ Birna Lárusdóttir, 2018.

Það reynist óhjákvæmilegt að raska minjunum vegna framkvæmda er það Minjastofnunar að ákveða hvort og með hvaða skilyrðum fornleifarnar mega víkja.

6. Heimildir

- Birna Lárusdóttir. 2018. *Endurskoðun Fornleifaskráningar í Grímsnesi og Grafningi með viðbótum við eldri fornleifaskrá*. FS683-16141. Reykjavík: Fornleifastofnun Íslands.
- Björn Lárusson. 1967. *The old Icelandic land registers*. W.F. Salisbury þýddi. Lundur: Lund University.
- Brynja Árnadóttir. 2025. *Fornleifaskráning í landi Ásgarðs, Grímsnesi*. FS1046-25171. Reykjavík: Fornleifastofnun Íslands.
- DI:** *Diplomatarium Islandicum eða Íslenskt fornbréfasafn* 1857-1950. I.-XV. bindi. [Án útgáfustaðar]: Hið íslenska bókmenntafélag.
- JÁM II:** *Jarðabók Árna Magnússonar og Páls Vídalíns*. 1918-1921. II. bindi. Árnessýsla. Kaupmannahöfn: S.L. Möller og Hið íslenska fræðafélag.
- JJ:** Johnsen, J. 1847. *Jarðatal á Íslandi*. Kaupmannahöfn: [Án útgefanda].
- Lög um menningarminjar* 80/12. 2021. Lagasafn. Íslensk lög, útgáfa 151a. Sótt af: <https://www.althingi.is/lagas/nuna/2012080.html>
- Orri Vésteinsson og Birna Lárusdóttir. 1999. *Fornleifaskráning í Grímshreppi 1: Fornleifar á Kaldárhöfða, Efri-Brú, Syðri Brú, Ásgarði og Miðengi*. FS103-99061. Reykjavík: Fornleifastofnun Íslands.
- SB III:** *Sunnlenskar byggðir*. 1983. III. bindi. Laugardalur, Grímsnes, Þingvallasveit, Grafningur, Ölfus, Hveragerði og Selvogur. Reykjavík: Búnaðarsamband Íslands.

Óprentaðar heimildir:

Ísleif-Menningarsögulegt gagnasafn Fornleifastofnunar Íslands. 2025.

Túnakort 1920: Túnakort Ásgarðs. Þjóðskjalasafn Íslands.

Ö-Ásgarður: Örnefnaskrá Ásgarðs. 1971. Gísli Guðmundsson skráði. Stofnun Árna Magnússonar í íslenskum fræðum, Örnefnasafn.

Viðauki: Minjakort

Kortið á næstu síðu er unnið ofan á loftmynd frá Loftmyndum ehf. og sýnir minjastaði innan deiliskipulagssvæðisins auk nærliggjandi minja.

